JOHANNES KLOKJE

Parochie van de Heilige Johannes de Doper Mechelen

Jaargang 14 - Nummer 4 - Augustus 2017

Ondertekening van het EMS-Federatieconvenant in H. Eucharistieviering op zaterdag 16 september om 18.00 uur in de kerk van Mechelen

In de avondmis van zaterdag 16 september a.s. in Mechelen, zullen de drie kerkbesturen van de EMS-parochies van Epen, Mechelen en Slenaken het convenant ondertekenen waarmee zij één federatie van deze parochies gaan vormen. De EMS-federatie zal formeel per 1oktober 2017 ingaan.
Met de federatie komt er ook een nieuw gezamenlijk kerkbestuur voor onze drie parochies. Het nieuwe kerkbestuur zal bestaan uit de pastoor (voorzitter) en twee afgevaardigden uit iedere parochie.
De huidige kerkbesturen gaan in iedere parochie verder als nieuwe 'Parochieraden'. Die blijven de dagelijkse gang van zaken in hun eigen parochie regelen.
Binnen de federatie blijven de drie parochies zelfstandig voortbestaan maar zullen verder zoveel mogelijk samenwerken met behoud van hun eigen identiteit. De parochies houden - zeker de komende jaren- ook hun eigen financiële huishouding en het eigen beheer over hun financieel vermogen.
Binnen de parochies zelf zal praktisch gezien, het meeste blijven lopen zoals tot nu toe gebruikelijk. Ook werkgroepen en de gewaardeerde inzet van vrijwilligers blijven zoals die zijn.

De avondmis op 16 september in Mechelen is bedoeld als gezamenlijke weekendviering voor de drie EMS parochies samen met medewerking en bijdragen van parochianen uit de drie EMS-parochies. De H.E.H. pastoordeken Paul Bronneberg uit ons dekenaat Gulpen zal in de dienst voorgaan. Hij zal ook namens Bisschop Mgr. Frans Wiertz het convenant mee ondertekenen en ook de nieuwe kerkbestuursleden van de federatie beëdigen.
.
Na de H. Mis is er in het Van der Looyzaaltje gelegenheid tot informeel samen zijn met kennismaking met de kerkbestuursleden van de nieuwe parochiefederatie-EMS.
Alle parochianen en belangstellenden uit Mechelen, Epen en Slenaken worden hierbij van harte uitgenodigd om deze speciale H. Eucharistieviering in Mechelen en een informeel samenzijn erna, bij te wonen. U bent allen van harte welkom!

Guil Lemmerlijn,
namens de EMS Kerkbesturen.

EEN ZOMER VOL PLEZIER

De zomervakantie loopt bijna ten einde. Het was weer een mooie zomer en dan hebben we het niet over het weer. Ons kerkdorp bloeit het hele jaar van activiteiten.
De scouts hielden aan het begin van de zomer hun zomerkamp. Inmiddels is ook het Kindervakantiewerk volop in beweging en kunnen kinderen en leiding nog even ravotten voordat het dagelijkse leven het weer overneemt.
Gelukkig verwelkomen we binnenkort het volgende feest samen met de beschermers van ons altaar en eredienst: schutterij St. Sebastianus. De vereniging bestaat 360 jaar en zij organiseren het Dreilandereckttreffen. Naar eeuwenoud gebruik zullen de schutters ook de zegen ontvangen van onze kerk voor dit feest van verbroedering. Verbroedering staat bij al ons plezier centraal, we zijn één gemeenschap.

Op g'n Sjtraot kijkt alvast uit naar het najaarsplezier.

Gemengd Kerkelijk Zangkoor
St. Gregorius 125 jaar

Een mooi jubileum

Vanaf de oprichting van de vereniging in 1892 heeft het Kerkelijk Zangkoor een groot aantal pastoors (11) en kapelaans (11) meegemaakt: van pastoor Lanckohr in 1892 t/m pastoor Rick van den Berg in 2017. Een pastoor die veel voor onze parochie betekend heeft was pastoor Jacob Rutten. Bij zijn zilveren priesterfeest in 1929 '*werd door het kerkelijk zangkoor de prachtige Paulusmis van Gruber gezongen*' lezen we in de Limburger Koerier.
In 1933 kondigt de krant een primeur aan: op de Eerste Paasdag voert het koor de vierstemmige mis van Piel uit. '*Dit laatste zal ongetwijfeld belangstelling trekken, daar het knapenkoor voor de eerste maal optreedt*.'
Nadat pastoor Rutten op oudjaarsdag 1937 is overleden '*werd onder het zingen van doodenpsalmen de lijkkist voor in de kerk opgebaard*'.

Bij het zilveren priesterfeest in 2011 van pastoor Van den Berg vindt er ook een primeur plaats. De kerkkoren van Mechelen, Epen en Slenaken zingen dan gezamenlijk de Messe Brève nr. 7 in C van Gounod.

U ziet, zowel bij droevige als bij feestelijke gebeurtenissen luistert het Gemengd Kerkelijk Zangkoor al jaren lang de H.H. Missen passend op.

KERKREGISTERS

GEDOOPT
22-07-2017 Collin van der Putten

29-07-2017 Finn Slenter

GETROUWD
12-06-2017
Ben de Bruin en Corrie Meijer

UITVAARTEN
03-07-2017
Annie Rompen-Geelen, 93 jaar

27-07-2017
Piet Haan, 86 jaar

NIEUWS VAN HET KERKBESTUUR

Opknappen Kerktoren
Op maandag 21 augustus is het kerkgebouw uit veiligheidsoverwegingen niet bereikbaar i.v.m. uit te voeren werkzaamheden met een mobiele kraan.
De kerktoren krijgt tijdelijk een ander aanzien. Het kruis, de wijzerplaten en de bollen worden verwijderd en vervolgens hersteld en opgepoetst. Na ongeveer acht weken wordt alles weer in goede staat terug geplaatst.

Verkeersregelaars parochie-activiteiten
Oproep aan dames en heren die zich beschikbaar willen stellen als verkeersregelaar bij parochie-activiteiten. Interesse? Meldt u bij Raymond Houtermans, coördinator, tel. 043-4552010. / mail: raymond.houtermans@home.nl

Vervallen H. Mis op zondag 17 september
I.v.m. de plechtige installatie van het EMS Federatiebestuur op zaterdag 16 september om 18.00 uur in Mechelen komt de hoogmis op zondag 17 september te vervallen.

DE KERK IN HET MIDDEN

Onze parochie is, gelukkig nog, een bloeiende gemeenschap, waar veel inwoners van jong tot oud actief zijn op allerlei terrein.

Wij, het kerkbestuur, willen dat van harte ondersteunen. Daarom laten wij graag van uw verenigingen iemand aan het woord die enthousiast over zijn of haar club kan vertellen. Dit alles onder het motto: 'De Kerk in het midden'.

Neem nou
***Heemkundevereniging Mechelen**.*

Moment van overdracht Jacobusbeeld van Heemkundevereniging aan Kerkbestuur. Fred de Geus tekent onder het toeziend oog van beide besturen, 25 juli 2017.

Heemkundevereniging Mechelen viert dit jaar haar 10-jarig lustrum. In die tien jaar zijn de leden erin geslaagd om veel opmerkelijke gebeurtenissen uit het verleden te documenteren en te publiceren in hun halfjaarlijkse Heemkundekroniek.
Een aantal van deze artikelen heeft betrekking op de geestelijken en religieuzen die in Mechelen werkzaam zijn geweest.
Veel inwoners zullen zich wijkzuster Vitalis nog kunnen herinneren. Aan haar is een groot deel van de Kroniek van oktober 2012 gewijd.
De Kroniek van oktober 2017 zal voor een groot deel in het teken staan van pastoor Jacob Rutten. Ofschoon hij in aantal jaren niet zo lang in Mechelen pastoor is geweest, heeft hij wel een groot aantal 'bijzondere werken' voor het dorp verricht. Dat zijn voor Heemkundevereniging Mechelen gegevens die het waard zijn om geïnventariseerd en gepubliceerd te worden.

Ter nagedachtenis aan pastoor Jacob Rutten is op 25 juli bij de kerk een mooi Jacobusbeeld ingezegend; geschonken en geplaatst door de leden van de jarige Heemkundevereniging Mechelen.

Een mooi cadeau voor alle dorpsgenoten en in het bijzonder voor allen die Jac, Jacob, Jacques, Jacx, Jacqueline, Kuëb en Sjaak heten en die hun naamfeest op 25 juli vieren.

Na een korte plechtigheid in de kerk, waarin pastoor Rutten en de Heilige Jacobus centraal stonden, wordt in de stromende regen het Jacobusbeeld ingezegend door pastoor van den Berg.

KERKSCHATTEN

SINT JACOB

Met **Sint Jacob** wordt veelal Jakobus de Meerdere bedoeld. **Jakobus de Meerdere** is een apostel van Jezus Christus en een oudere broer van de apostel Johannes. Jacobus was van beroep visser en hij leefde aan het Meer van Galilea in Palestina. Hij wordt *de Meerdere* genoemd om hem te onderscheiden van zijn naamgenoot die Jakobus de Mindere wordt genoemd.

Volgens een legende zou Jacobus na de Hemelvaart van Christus naar de Romeinse provincie Hispanië zijn gegaan om er het evangelie te prediken. Dit bleek helaas vruchteloos. Na zijn terugkeer naar Jeruzalem werd Jacobus omstreeks het jaar 42, op last van koning Herodes Agrippa, met het zwaard gedood. Hij was de eerste apostel die de marteldood stierf.
Twee van zijn volgelingen zouden het lichaam in een boot op zee gelegd hebben, waarna de overblijfselen van de heilige door een wonder zouden zijn aangespoeld op de kust van Galicië in Noord Spanje, overdekt met schelpen. Aan de voet van de berg Librédon zou het lichaam van Jacobus zijn begraven.
In de negende eeuw, ten tijde van Karel de Grote, werd het graf teruggevonden. Boven het graf werd een kerk gebouwd en al spoedig ontstond er een bedevaartplaats die de naam Santiago de Compostella kreeg. (Sant Iago = Sint Jacob)
Vanaf de elfde eeuw won Santiago de Compostella nog meer aan betekenis doordat vanuit de Abdij van Cluny (een benedictijner abdij ten noorden van Lyon in Frankrijk) een vredesbeweging op gang kwam die erop gericht was meer veiligheid in West Europa te brengen. De benedictijnen waren grote promotors van bedevaarten naar Santiago.

Vanuit heel Europa trok men naar de stad van Sint Jacob om de relikwieën van de heilige te vereren, soms om een belofte in te lossen. Een pelgrimstocht werd in de Middeleeuwen ook wel als straf opgelegd en de tocht gold dan als boetedoening.

Omdat de kerk boven het graf te klein werd om alle pelgrims te kunnen ontvangen, werd vanaf 1075 begonnen met de bouw van de huidige romaanse kathedraal. In de middeleeuwen behoorde Santiago met Jeruzalem en Rome tot de belangrijkste christelijke pelgrimsplaatsen. Als bewijs dat Santiago ook echt bereikt was, namen de pelgrims een Jacobsschelp mee naar huis.

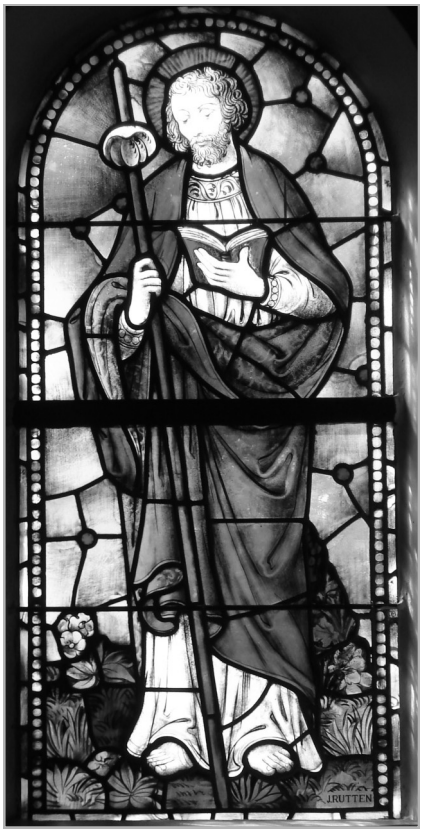

Sint Jacob wordt vaak afgebeeld als bedevaartganger, met schelp, pelgrimsstaf, kalebas, tas en hoed. De schelp is vastgemaakt aan de kleding, maar ook vaak op de hoed. Hij is de patroonheilige van o.a. pelgrims, ridders, drogisten molenaars, hoedenmakers en tal van andere beroepen. Hij wordt aangeroepen voor mooi weer of een goede oogst. Zijn bijstand wordt afgesmeekt tegen reuma. Zijn feestdag is 25 juli.

Ook in onze tijd gaan mensen op reis naar Compostella, om religieuze of persoonlijke redenen of vanwege de sportieve uitdaging. (In 2003 bereikten zo'n 75.000 wandelaars en fietsers Santiago). Veel van de oude routes zijn opnieuw in kaart gebracht. Een van de etappes van zo'n oude pelgrimsroute loopt van Aken naar Maastricht en doet ook Mechelen aan. (Van de Dom van Aken via Lemiers, Holset, Vijlen, Hilleshagen (Gülkoelerweg) naar Partij, Gulpen en verder naar Maastricht). De routes zijn gemarkeerd met een Jacobsschelp.

Als bewijs dat ze de Camino de Santiago (de pelgrimstocht naar Santiago) volgen, kunnen pelgrims op vele plaatsen onderweg een stempel halen voor hun pelgrimspas. Wanneer zij tenslotte Santiago de Compostella hebben bereikt, kunnen ze als bewijs dat de tocht is volbracht een officieel kerkelijk document krijgen een zgn. Compostella.

In onze kerk is Sint Jacobus afgebeeld op één van de kleinere glas in lood ramen bij de jongensingang aan de Hoofdstraat en sinds zijn feestdag op 25 juli jl. heeft hij ook een plaatsje in de nis aan de buitenkant van de kerk gekregen.

Lei Koonen

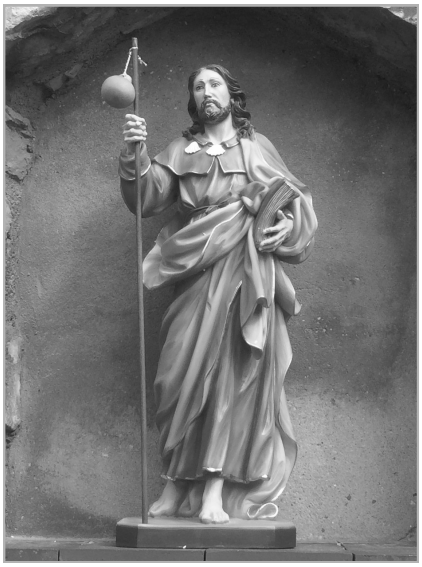

DE KERKVRIJWILLIGER

Riet Lindelauf

Al 66 jaar lang is Riet Lindelauf innig verknocht aan de gemeenschap Mechelen. Ze maakte toen haar opwachting in het mijnwerkersgezin Lindelauf als vijfde telg in een reeks van 6 kinderen (3 jongens en 3 meisjes). Na de lagere school verkaste ze, uit nood geboren, voor haar ULO-opleiding naar het internaat van het nonnenklooster in Schimmert. “In die tijd volgden de jongens een verdere opleiding. De meisjes gingen meteen aan de ‘kostverdienslag’. Via de interne opleidingsconstructie kon vader, via de mijn, de opleiding in Schimmert voor mij toch mogelijk maken”, geniet Riet nog zichtbaar na van die geboden kans. Het gaf haar de mogelijkheid een carrière op kantoorvlak te beginnen.

Vanaf haar negende levensjaar raakte zij via scoutinggroep Sint Martinus reeds verslingerd aan het scoutingwerk. Dat is nooit meer over gegaan. Zelfs tijdens haar 4-jarig studieverblijf in Schimmert, zorgde kapelaan Reijnders ervoor dat zij toch met de Mechelse scoutingbeweging op kamp kon gaan. Riet is hem daar nog dankbaar voor: “Ik keek daar reikhalzend naar uit en vond dat een jaarlijks hoogtepunt”. Terug op het oude nest, pakte Riet de lidmaatschapsdraad vol verve weer op, doorliep alle scoutingonderdelen en nam tot slot ook een prominente plek als permanent staflid binnen de scoutinggroep in. Nu nog is ze als zodanig actief en tekent ze voor het verhuur van de gebouwen en ondersteunt ze bij nevenactiviteiten: “Het is gewoon een stuk van mijn leven geworden en daar kan ik echt niet zonder. Schitterende tijden heb ik er beleefd en het meest blijft de trekkingstocht door Luxemburg in mijn geheugen gegrift.”

Sociaal als Riet is, zoekt ze altijd medemensen op. Die vindt ze vooral binnen het verenigingswezen. Zo belandde ze eind zestiger jaren bij voetbalclub RKMVC dat toentertijd een damesvoetbaltak aan de club toevoegde. Onder leiding van de door haar geprezen trainer Colla Wauthelé schopte ze het daarin met haar team zelfs tot een heus kampioenschap. Riet had daar een groot aandeel in. Als supersnelle linksbuiten (terwijl ze rechtsbenig was!) bleek ze een plaag voor haar tegenstanders. Reden voor haar elftalbegeleiders Lieske Horbach en Maaike Vluggen, haar tot “Johan Cruyff” om te dopen. “Een supertijd was het, waarin we veel plezier met elkaar beleefden. Nu nog volg ik het voetbal met veel interesse”, erkent Riet.

Na de voetbalperiode ontstond er tijdruimte voor iets anders en zus José had haar al eens gepolst om de gelederen van het Gemengd Kerkelijk Zangkoor Sint Gregorius te komen versterken. Die boot hield ze echter aanvankelijk af, totdat Fientje Essers-Kikken (waarschijnlijk gesouffleerd door Riets zus José) begin 90-er jaren bij haar op de stoep stond. Tegen haar overredingskracht was Riet niet bestand en ging alsnog overstag. En wie consciëntieuze Riet binnenhaalt weet dat ze er alles aan zal doen om te integreren en van waarde voor de vereniging te zijn.. Begonnen als alt, transformeerde ze tot tenor, toen het koor daaraan behoefte had. Nu is ze tevens archivaris, lid van de muziekcommissie en is het beoefenen van de zangkunst haar grootste passie geworden. ”Ik ben zelfs een beetje chagrijnig als de zomervakantie zijn intrede doet en we een achttal weken zingend vrijaf hebben. Ik mis dan mijn sociale contacten en de stemoefeningen”, stelt ze gemeend vast. Ze vreest zelfs op termijn last de krijgen van de krimpverschijnselen die ook het vergrijzende koor teisteren. Het behoud van de kerkzang komt daardoor onder druk te staan.

Eenzelfde soort vrees voelt ze binnen de kerkpoetsgroep, waarvan Riet sinds 2010 deel uitmaakt.
Daar wacht bijna maandelijks een gigantisch poetskarwei voor de steeds slinkender groep kerkvrijwilligers. Op donderdagmorgen van 9 tot 12 uur zijn nu nog een 7-tal vrijwilligers in de weer om de kerk toonbaar te houden. Schrobben, afstoffen en stofzuigen zijn de activiteiten die dan ontplooid dienen te worden. ”En dat valt niet mee met zo weinig mensen. Soms halen we het zelfs niet op één morgen en moeten we dingen overslaan of een extra poetsbeurt plannen. Het zou prachtig zijn als er zich toch wat meer mensen tot dit werk aangetrokken zouden voelen. Per slot van rekening is het een plek van ons allemaal. En het kent ook wel leuke kanten, want in de pauze wordt er een aangeklede kop koffie geserveerd en kun je ontspannen pratend met elkaar de banden verstevigen”, lucht bescheiden Riet haar hart.

Zolang het Riet fysiek gegeven is, mag de parochie in ieder geval wel op haar inbreng rekenen!

Leo Jaspers